

czikkeiből állította össze »Jellemisme« című munkáját. A szabadságharcban tábori pap lett s tevékeny részt vett a nemzeti küzdelemben. *Azután Londonban tartózkodott, hol sokoldalú műveltsége folytán tagja lett a londoni tudományos társaságnak. 1859-ben Kossuth két fiát ő tanította latin nyelvre, s közte és a volt kormányzó családja közt a legbizalmasabb viszony fejlődött. 1860-ban Sz.-Fehérvár s később Győrmege pusztai kerülete orsz. képviselővé választotta. Külföldről 1866-ban tért haza, s az akadémia még az évben megválasztá tagjának. 1871-ben Rudolf trónörökös tanárának hívták meg s 1872-ben királyné ő Felseje Mária Valéria királykisasszony nevelését is reá bízta. Dolgozatai közül kiemelendők a következők: »Lélektan«, »Jellemisme«, »Az emberi agynak a szellemi életre gyakorolt hatása« — akadémiai székfoglaló, — »A lélektan természettani rendszere«, »Az élet története«, »A tűzímádó bölcs az ősvilágok emlékeiről«, »Jellemrajzok« az angol színi világból, »A fajkeletkezés«, melyben az ember helyét és régiségét jelöli meg a természetben« »Az ősemlék háladása«, akadémiai székfoglaló rendes taggá választásakor. A magyar orvosok és természetvizsgálók rimaszombati vándorgyűlésén az angolországi Kent-barlangról érdekes előadást tartott. Az udvarnál töltött kilencz év alatt megírta naplóját kilencz kötetben, s az első kötetet tíz példányban ki is nyomatta. Társulatunknak is levelező tagja volt 1867 óta. A vaskorona-rend nagykeresztjével s valóságos belső titkos tanácsosi címmel bocsátották nyugalomba az udvartól; azután csaknem állandóan Pozsonyban élt, hol április 17-ikén örök álmra hűnyta szemeit.

Róth Samu, a lőcsei kir. főreáliskola igazgatója, született 1854 december 18-ikán Menhard nevű szepességi városkában; gimnáziumi tanulmányait Késmárkon elvégezvén, a budapesti egyetem bölcsészeti fakultásán 1874-ben tanári vizsgát, majd bölcsészeti-doktori vizsgálatot tett, s még azon

évben a lőcsei főreáliskola tanára, 1887 óta pedig igazgatója lett. Korán kezdett a geológiával foglalkozni, s előbb petrográfiai tanulmányokkal lépett az irodalom terére; de lőcsei tanárkodása óta a Magas-Tátra geológiai tanulmányozásának szentelte magát, s különösen a régi jégkorszak nyomait kutatgatta, a minek eredményéről több dolgozatot írt. 1884 óta a Kárpát-Egyesület ügyvivő alelnöke volt s több társulatban tevékeny részt vett. Társulatunkba 1873-ban lépett be s 1888 óta örökítő tag volt. Több tanulmányt írt a természet mind a három országról a közép, polgári és felsőbb leányiskolák számára. Egyéb dolgozatai a Földtani Közlöny, Földrajzi Közlemények, Kárpát-Egyesület évkönyve, az Akadémiai kiadványok, s a bécsi birodalmi földtani intézet évkönyveinek stb. lapjain jelentek meg. Közlönyünk X. kötetében a Porácsi barlang és XIII. kötetében az Ó-Ruzsini barlangok szakszerű ismertetésével örökítette meg nevét munkatársaink sorában. Elhunyt november 17-ikén.

Rudolf trónörökös, született 1858 augusztus 21-ikén. Már serdülő korában gazdag ismeretekkel látták el komoly tudományos nevelői. Legkedveltebb tanulmánya a népisme és a természetrajz volt, s mint nagy utazó és kitünő vadász e két szakmát becses adatokkal gazdagította. »Tizenöt nap a Dunán« című szép munkáját Társulatunk a könyvkiadó vállalatban is átültette magyar nyelvre, s állatrajzi részleteit maga Brehm is felhasználta nagy művében. Nehány kisebb dolgozata és megfigyelése az említett dunai kirándulás leírásával egyetemben »Jagden und Beobachtungen« című műben jelentek meg egybefoglalva. 1882-ben »Eine Orientreise« című, két nagy kötetre terjedő műve jelent meg gazdagon díszítve rajzokkal, a mely ép oly gazdag költői leírásokban, történelmi emlékekben, mint a mily értékes az állatvilág leírása s a népisme adatok csoportosítása tekintetében. E munkálatai alapján a budapesti és bécsi egyetem